

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4241/2023
17.09.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Владиславе Милићевић, председника већа, Радославе Мађаров, Весне Филиповић, Надежде Видић и Маје Чогурић, чланова већа, у парници тужиоца ПД “FLIXa Bus” ДОО из Београда, чији је пуномоћник Мирослав Станојевић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Драгана Јањић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2411/23 од 10.08.2023. године, на седници одржаној 17.09.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2411/23 од 10.08.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2411/23 од 10.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П1 224/22 од 03.03.2023. године, обавезан је тужени да исплати тужиоцу на име зајма износ од 90.000,00 динара, са каматом од дана угужења до исплате (став први изреке) и наложено туженом да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 79.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате (став други изреке).

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2411/23 од 10.08.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу П1 224/22 од 03.03.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију као посебну, због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је на основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23-други закон) оценио да ревизија туженог није изузетно дозвољена.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП је прописано да, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде

која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови, под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Побијаном другостепеном пресудом одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда, којом је обавезан тужени да исплати тужиоцу на име зајма износ од 90.000,00 динара, у ситуацији када је тужилац са туженим после престанка радног односа, закључио уговор о кратокочној позајмици – зајму од 08.11.2019. године, ради исплате износа од 90.000,00 динара и који износ је тужени примио.

Према оцени Врховног суда, у конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, као и начин пресуђења. При том, наводима ревизије се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање. Међутим, посебна ревизија се не може изјавити због битне повреде одредаба парничног поступка, као ни због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с обзиром на то да то нису ревизијски разлози прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП, имајући у виду да је посебна ревизија дозвољена само због погрешне примене материјалног права под додатним, посебним условима који су изузетно прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. а у вези члана 413. ЗПП и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба је поднета 16.07.2020. године. Вредност предмета спора износи 90.000,00 динара, који износ је досуђен тужиоцу на име главног тужбеног захтева.

Одредбом члана 441. ЗПП је прописано да, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа дозвољеност ревизије се оцењује на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Дакле, у споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима, као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчана потраживања.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Према томе, како се ради о спору у коме вредност предмета спора побијаног дела на име главног тужбеног захтева не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Владислава Милићевић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић